

SISTE NYTT

Tirsdag, den 12. desember 1944.

V V

London, 11.12.1944, kl. 18.30.

VEST. Amerikanerne har satt i gang et nytt angrep langs autostradaen fra Aachen til Köln. Store styrker fra 1. armé deltar og er nådd fram til byen Merchen ved Rur nord for Düren.

I Nord-Alsace har amerikanske avdelinger fra 7. armé inntatt Hagenau og fortsetter sammen med franske styrker sin framrykking mot Bitche i Maginotlinjen. Franske styrker har inntatt Tanne i Alsace og står ca. 1 1/2 km. fra Colmar.

LUFTKRIGEN. Det 8. amerikanske flyvåpen har i dag rettet krigens hittil største angrep mot mål i Tyskland. 1.600 Flyvende Fesninger og Liberators var med en eskorte på 800 jagerer over skiftetomter i Hanau, Frankfurt, Giessen og andre steder i Vest-Tyskland.

SYD. I Italia har 8. armé slått tilbake det kraftigste tyske motangrep siden september måned. Angrepet ble foretatt av 90.000 tyske panserjegerdivisjon - en av Tysklands aller beste divisjoner - mot brohodet ved Lamoneelven.

ØST. Det russiske artilleri beskytter Budapest både fra syd og nord, og enkelte bydeler står allerede i brann. Tyskerne har rassert bygninger i forstedene for å tillate sitt eget artilleri å skyte til alle kanter. Tyske kuttere og farger på Donau

London, 12.12.1944, kl. 6.30.

VEST. Etter at tyskerne har trukket seg ut av Saargemünd, har allierte tropper rykket fram til et nytt sted på Tysklands grense. Andre avdelinger har nådd steder 13 km. øst for byen. Zweibrücken og St. Innbert blir beskyttet av amerikansk artilleri. Etter at amerikanerne tok Hagenau igår, har de rykket fram 13 km. mot Rhinen og Köln.

LUFTKRIGEN. Britiske fly har angrepet 3 benzolfabrikker og jernbanetomter i Ruhr. 500 amerikanske bombere fra Italia har angrepet 1 oljefaffineri og kanonopplag i

søker å hindre nye russiske overganger, og det utkjempes voldsomme luftkamper over b

I NORD-SVERIGE har dårlige værforhold gjort det vanskelig å hjelpe de norske flyktninger og soldater med hundesledet avpatruljerer grenseområdet. Ca. 60 flyktninger kom til Nord-Sverige for noen dager siden. I Stockholm var det pr. august 18.300 flyktninger hvorav 3.500 nordmenn. Bortsett fra de 37.000 finske flyktninger og 45.000 finsk barn er det nå 100.000 utlendinger i Sverige og herav er 90.000 flyktninger. 30 % av norske flyktninger arbeider i industrien, 20 % i skogbruk og resten på vegplantager o. Ifølge beslutning av den svenske Landsnæringsnæring har norske fagorganiserte samme lønnsnivå som sine svenske kolleger.

HELLAS. Store britiske forsterkninger er på veg til Athen hvor det etter en relativt kort tid er satt i gang et motangrep mot Elásstyrker i Athens østlige forsted. Mange Elás-folk er kommet til byen de siste 48 timer, og deres antall anslås til omtrent 25.000 mann.

BONOMIS NYE REGJERING i Italia er blitt avkjent av de allierte regjeringer. Den består av 4 kommunister, 4 kristne demokrater, 3 sosialdemokrater og 5 liberale.

-- V --

Wiendistriktet og jernbanetomter i Graz.

ØST. De siste tyske forsvarstillinger for Budapest holder på å vakle. Høye ungarske avdelinger legger ned våpnene. De tyske hovedstyrker forsøker å trekke seg ut av byen. Russerne har også hatt framgang langs den tsjekkisk-ungarske grense i nærheten av Bratislava og Wien.

NORGE. Tyskerne i Norge driver klappjakt på sjøfolk for å skaffe mannskap. I Oslo har de foretatt razzia på Sjømannshjemmet og i Trondheim har de satt ut politivakt i reisekontoret hvor de tar alle sjøfolk.

Vi nordmenn har vanskelig for å slutte oss til fremmede. Det er noe avmålt og kjølig i vår holdning til dem. Men er først kontakten sluttet, og resonnansen er der, utvikler bekjentskapet seg ofte til et sterkt, varmt og varig vennskap.

Det nye Russland - Sovjetunionen - har vært fremmed for oss. Hvor enkelt av oss har skyld, men skylden er størst hos de opionionsskapende faktorer før krigen, og da særlig hos en vesentlig del av norsk presse. Vi hørte om avkristningen av Russland, om hårdhendt og brutal framferd mot dem som ikke delte ledernes oppfatning, vi hørte om dårlige bolig- og leveforhold osv. Men vi hørte ikke noe om bakgrunnen for det som skjedde, vi hørte lite om den industrielle utbygging som fant sted. Vi hørte ingenting om den langsiktige og storslagnede plan som var grunnen til at bolig- og levestandarden i første omgang ikke kunne heves synderslig. Vi hørte heller ikke noe om den kulturelle reising i det nye Russland.

Kanskje brydde russerne selv seg heller ikke noe om å meddele Vest-Europa resultatene av sitt gigantiske arbeid. Det øvrige Europa og U.S.A. hadde gitt klart uttrykk for at de ville ha minst mulig å gjøre med det revolusjonære Russland.

Hvor mangelfull vår vitan om Sovjetunionen var, fikk vi erfare etterat den kom med i krigen. Vi husker alle resonnementet fra 1941: "De greier det sannsynligvis i tre uker, kunne de holde det gående i tre måneder, og situasjonen reddet." Vi minnes det ikke med glede, det var en flau historie.

I dag har vi oversikten over den russiske strategi. Russland kunne ikke måle seg med Tyskland i militær styrke på det tidspunktet. Med boundringsverdig vidsyn og kallblodighet trakk russerne seg tilbake østover og brendte sitt eget land bak seg.

Tyskerne druknet i de veldige russiske områder og i sin egen framgang. Ved Leningrad, Moskva og Stalingrad sa russerne stopp, og de holdt stillingen. Og så begynte dampvegvalsen å rulle den motsatte vegen, stadig nærmere Tysklands grenser.

I dag står russerne foran Tysklands porter. Den tid er forbi da tyskerne stiller ut forældede russiske tankes og kanoner i Studenterbund og "Sovjetparadiser." I dag innrømmer de åpent den overveldende russiske innsats av hypermoderne våpen, bygget i

Vi er alle forlengst blitt klar over at en ny stat som har utrettet det som Russland har utrettet under denne krigen, må være en stat med en snorm utvikling bak seg og med et fast grep på tingene. Et folk med slike seife bak seg, kan ikke bare holdes sammen gjennom ledernes maktapparat. Bare én felles vilje og ett felles mål kan nå slike resultater.

Vi har lært mer om vår nabo i øst under denne krigen. Blodutgydelse og vold var oss en fremmed og motbydelig tanke før krigen. Den er oss ikke fullt så fremmed lenger nå. Vi har opplevet ting som har gitt oss et hardere og brutalere syn på livet og på menneskeliv. Tyskernes framferd hos oss og i andre land har lært oss at det er noe som heter kampen for livet. Vi vet at selvoppholdelsesdriften, den sterkeste av alle drifter i menneskesinnet, kraver at midler som vi tidligere ikke anerkjente, blir tatt i bruk. Med den lærdommen forstår vi langt mer av det som foregikk i Russland før og etter revolusjonen, selv om vi ikke forstår alt.

Det sitter ennå igjen en liten tvil og usikkerhet når det gjelder Russlands planer for etterkrigstiden. Det er en følge av tidligere synder mot Russland og oss selv. Russland er seg sin makt i dag bevisst, og russerne snakker rett fra leveren i langt større utstrekning enn sine allierte. De følger ikke gamle vedtatte regler for diplomatisk spill. Dette er nytt og fremmed for oss som alt annet i det nye Russland. Men også den usikkerheten begynner å forta seg. Hittil har Russland vist klar vilje til internasjonalt samarbeid med sine allierte, og vi får en stadig sterkere inntrykk av at viljen til sann og varig fred bestemmer russisk politikk.

Et sterkt positivt syn på det nye Russland behersker oss i dag. Vi ser fram til den dagen da vi igjen har fri adgang til fyldig og sann viden om det russiske folk og deres fedreland. Vi tror at den sympati og beundring for det russiske folk som har vokset fram i løpet av krigen, da vil utvikle seg til et sterkt, varmt og varig vennskap.